

казва голѣмо пріятелство съ Портата, защото е обрнажла Турската Държава на стоварно място за своите стоки и е задушила местната промышленность.

Сближаването съ Европа докара и туй, че то накара много отъ жителите да приематъ европейската модност за сѫщност на цивилизацията и като не станаха съ нея по-умни и по-богаты съ знания, тѣ са вдахъ въ распутства-та на уличния животъ, който владѣе по голѣмите градища на Европа.

Най-послѣ Источните бой докара на хазната голѣмы дѣлгове и увеличеніе на данъците.

Абдулъ-Меджидъ умрѣ на 1861 подиръ едно царуваніе отъ дворска изнѣженность, отъ безмѣрна расточителност и отъ голѣмо прѣнебрѣженіе къмъ дѣлата на Господарството. Той оставилъ една память размѣсена отъ жалост и негодованіе, защото додѣто дворътъ блѣстѣше съ най-голѣма раскошност, войската ходяше уксана и служителите на Правителството неможаха да получатъ своите земанія отъ нѣманѣ съ що да имѣтъ са плати.

АБДУЛЪ-АЗИЗЪ.

32^{мѣ} Султанъ, (царува сега).

Съдѣржаніе: Характеръ на Абдулъ-Азизъ. — Везирство на Али-паша. — Право за прѣстолонаследие въ Египетъ. — Учреденіе на вилаетъ и полза отъ тѣхъ. — Пожтуванія на Султана. — Основанія на Императорския Лицей. — Смущенія въ Българія. — Законы на 1868. — Мятежи въ Сърбія за крѣпоститъ. — Убийство на сърбския князъ Михаила. — Царскъ ферманъ за прѣстолонаследие въ Сърбія. — Немирства на Черногорци тѣ. — Прѣпирни-